

A ט"ד
Intro
Today we will learn בע"ה of נדריים of דף י
Some of the topics we will learn about include

דנזיר חוטא הוי
A Nazir is considered a sinner – As the Posuk states
וכפר עליו מאשר חטא על הנפש
Because
שציער עצמו מן היין
He caused himself distress by having to abstain from
drinking wine.
=====

כינויי נדרים הרי הם כנדריים
If a person uses a word that is similar to the word
קרבן, נדר, חרם, ושבועה
He affected a valid נדר as if he used the original word.

A

נזיר חוטא הוי
וכפר עליו מאשר חטא על הנפש
לציער עצמו מן היין

כינויי נדרים
הרי הם כנדריים

B The גמרא presents 2 opinions for what are כינויים
1.
לשון אומות הן
These are words that are used in languages other than לשון
הקודש
2.
לשון שבדו להם חכמים להיות נודר בו
They are words that the חכמים made for people to use for
נדריים
The גמרא will also present a מחלוקת regarding
כינויי כינויין
If a person used a word that is similar to the כינוי

B

כינויים

לשון אומות הן
לשון שבדו להם חכמים להיות נודר בו

כינויי כינויין

1 So let's review ...

The Gemara continues its discussion of the undesirability of making נדרים -
Particularly, regarding נזירות;
אמר אביי
שמעון הצדיק ורבי שמעון ורבי אלעזר הקפר
כולן שיטה אחת הן
דנזיר חוטא הוי
They all agree that a Nazir is considered a sinner.

שמעון הצדיק
In the previous Daf the Gemara cites a Braisa which quotes שמעון הצדיק:
אמר שמעון הצדיק
מימי לא אכלתי אשם נזיר טמא
I never ate from the sacrificial meat of a טמא אשם נזיר טמא, because, as the Gemara later explains;
היינו טעמא
כשהן תוהין נוזרין
They initially take upon themselves נזירות as a form of תשובה. However,
וכשהן מטמאין
ורבין עליהן ימי נזירות
מתחרטין בהן
They regret it when they become Tamei and have to recount the days, and it becomes too burdensome.

2 שמעון הצדיק mentions an exception of one Nazir whose נזירות was completely שמים.

The Ran points out;
אבל בהך גברא שבא מן הדרום ליכא למיחש להכי
שכיון שהיתה כוונתו כל כך רצויה בתחלה
אנן סהדי שלא נתחרט
And שמעון הצדיק said about him;
בני כמון ירבו נזרי נזירות בישראל
As the Posuk says;
'איש כי יפליא לנדוד נזיר להזיר לה
The נזירות must be שמים.

Based on the above reasoning, the Ran points out that שמעון הצדיק considers only a טמא נזיר to be a חוטא.
However, the other two תנאים consider every Nazir a חוטא.
=====

1

אמר אביי

שמעון הצדיק ורבי שמעון ורבי אלעזר הקפר

כולן שיטה אחת הן דנזיר חוטא הוי

*They all agree...
A Nazir is considered a sinner*

אמר שמעון הצדיק

מימי לא אכלתי אשם נזיר טמא

פינו טמא...

כשהן תוהין נזרין וכשהן מטמאין ורבין עליהן ימי נזירות מתחרטין בהן

They regret it when they become Tamei and have to recount the days

2

שמעון הצדיק mentions an exception of one Nazir whose נזירות was completely שמים.

אבל בהך גברא שבא מן הדרום ליכא למיחש להכי שכיון שהיתה כוונתו כל כך רצויה בתחלה אנן סהדי שלא נתחרט

And שמעון הצדיק said about him;
בני כמון ירבו נזרי נזירות בישראל

אנן סהדי שלא נתחרט

And שמעון הצדיק said about him;
בני כמון ירבו נזרי נזירות בישראל

שמעון הצדיק רבי שמעון רבי אלעזר הקפר

שמעון הצדיק רבי שמעון רבי אלעזר הקפר

Every נזיר is a חוטא

Only a נזיר טמא is a חוטא

3 The Gemara cites a ברייתא in which רבי יהודה says; חסידים הראשונים היו מתאווין להביא קרבן חטאת לפי שאין הקדוש ברוך הוא מביא תקלה על ידיהם The early חסידים desired to bring a חטאת, because they never had the opportunity since Hashem would protect them from doing an עבירה בשוגג. Therefore, עומדין ומתנדבין נזירות למקום מה היו עושין They would accept נזירות, and this way they would have to bring a קרבן חטאת like every נזיר.

רבי שמעון disagrees and says; לא נדרו בנידר כדי שלא יקראו חוטאין שנאמר וכפר עליו מאשר חטא על הנפש They would not accept נזירות upon themselves, because they would be considered sinners.

רבי agrees with רבי שמעון and explains the above פסוק: וכי באיזו נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין A נזיר is considered to be a חוטא, because he caused himself distress by having to abstain from drinking wine. =====

3 רבי ירמיה

חסידים הראשונים היו מתאווין להביא קרבן חטאת לפי שאין הקדוש ברוך הוא מביא תקלה על ידיהם

מה היו עושין? עומדין ומתנדבין נזירות למקום

רבי אלעזר

לא נדרו בנידר כדי שלא יקראו חוטאין שנאמר וכפר עליו מאשר חטא על הנפש

וכי באיזו נפש חטא זה? אלא שציער עצמו מן היין רבי אלעזר בקשר בברייתא

4 The Gemara proceeds to the next משנה which presents cases of נדרים, where a person did not use the regular word for a נדר, but a word that is similar to it.

זאגט די משנה האומר קונם קונח קונס הרי אלו כינויין לקרבן The words קונם קונח קונס are Halachically the same as saying קרבן

חרק חרף חרם הרי אלו כינויין לחרם The words חרף חרף חרם are the same as saying חרם

נזיק נזיח פזיח הרי אלו כינויין לנזירות The words נזיק נזיח פזיח are the same as saying נזיר

שבותה שקוקה נדר במוהי הרי אלו כינויין לשבועה The words שבותה שקוקה and if a person says "I am taking the נדר of מוהי", which refers to the שבועה of רבינו, it is the same as a שבועה
====

4 סווי נדרים

האומר: קונם - קונח - קונס הרי אלו כינויין לקרבן

חרק - חרף - חרם הרי אלו כינויין לחרם

נזיק - נזיח - פזיח הרי אלו כינויין לנזירות

שבותה - שקוקה - נדר במוהי הרי אלו כינויין לשבועה

5 The Gemara begins by explaining
 What are כינויין?
 רבי יוחנן says
 לשון אומות הן
 These are words that are used in languages other than לשון הקודש.
 רבי לקיש says
 לשון שבדו להם חכמים להיות נודר בו
 These are words that the חכמים made for people to use for נדרים.
 The reason the חכמים made these words is
 דלא לימא קרבן
 That a person should not say
 קרבן, חרם, נזירות, ושבועה
 Because if a person says קרבן he might come to say קרבן לה, and if he says לה קרבן' he might come to just say לה' and that would be מוציא שם שמים לבטלה
 Mentioning the name of Hashem in vain
 =====

5

What are כינויין

רבי יוחנן
 לשון אומות הן
 Words used in other languages

ריש לקיש
 לשון שבדו להם חכמים
 להיות נודר בו
 Words that the חכמים made up

So that he should not say
 קרבן, חרם, נזירות, ושבועה
 and then he might say Hashem's name

6 The Gemara presents a related מחלוקת regarding כינויין
 כינויין כינויין
 If a person used a word which is similar to a כינוי, which is itself merely similar to the original word;
 רבי שמאי says the נדר is valid.
 רבי הלל says the נדר is not valid.
 The Gemara originally wants to connect this מחלוקת to the מחלוקת between ריש לקיש and רבי יוחנן regarding נדרים.
 רבי שמאי who says that כינויין כינויין are valid holds like רבי יוחנן that כינויין are העולם לשון אומות העולם, and therefore any word that is used by the people would make a valid נדר.
 And רבי הלל who says that כינויין כינויין are not valid holds like ריש לקיש that כינויין are חכמים להם חכמים, and therefore only the words that the חכמים chose would make a valid נדר.

6

כינויין כינויין

If a person used a word similar to a כינוי, which is itself merely similar to the original word

בית שמאי
 כינויין כינויין
 is valid

בית הלל
 כינויין כינויין
 is not valid

↓

רבי יוחנן
 לשון אומות הן

ריש לקיש
 לשון שבדו להם חכמים

7 However, the גמרא proceeds to explain that we are able to say that both בית הלל ובית שמאי follow the opinion of רבי יוחנן, who the הלכה follows, that לשון אומות העולם are כינויין and the מחלוקת is

Either

1)

בית הלל holds

בהני נמי משתעי אומות

The אומות also use כינויין and therefore they are also valid

And בית הלל holds

בהני לא משתעי אומות

It's not from the original language and it is not used often enough, and therefore they are not considered to be a legitimate part of לשון אומות העולם

2)

Or we can say that בית הלל ובית שמאי both agree that כינויין are not a legitimate part of לשון אומות העולם and the מחלוקת is

בית שמאי holds

גזרינן כינויין משום כינויין

We make a גזירה to כינויין כינויין so that a person doesn't come to use a regular כינויין and mistakenly think it's not a נדר

And בית הלל holds

לא גזרינן כינויין משום כינויין

We do not make a גזירה to כינויין כינויין

====

The גמרא proceeds to present words that are valid כינויין, and some that are not valid.

7

